

ORGANITZACIONS PARALLELES A LA SECTA FINANCEN EL FRENTE NACIONAL

La ultradreta espanyola s'alia amb la secta Moon

El sector més pintoresc de l'extrema dreta espanyola ha entrat en relacions amb la multinacional secta Moon. L'últim intent d'aquesta associació per ampliar el seu poder ha estat el requeriment de Blas Piñar a Ruiz Mateos perquè encapçalara la llista del Frente Nacional al Parlament Europeu.

Pepe Rodríguez

Fa uns dos mesos, **María González**, candidata en les eleccions europees en les llistes de l'ultradretà Frente Nacional, feia una peculiar proposició a un dels representants de l'Agrupació d'Electors, **Ruiz Mateos**: que l'expropietari de Rumasa, ara pròfug de la justícia, encapçalara la llista electoral del FN de **Blas Piñar**.

«No hi ha problemes de diners, tenim bons suports financers des del FN francès i des de CAUSA-Espana i CAUSA-Internacional», va afirmar María González al seu interlocutor. I per a convèncer-lo de la seriositat del pacte, li va presentar un dels responsables de la central europea de CAUSA, domiciliada a París.

Lògicament, Ruiz Mateos no va vo-

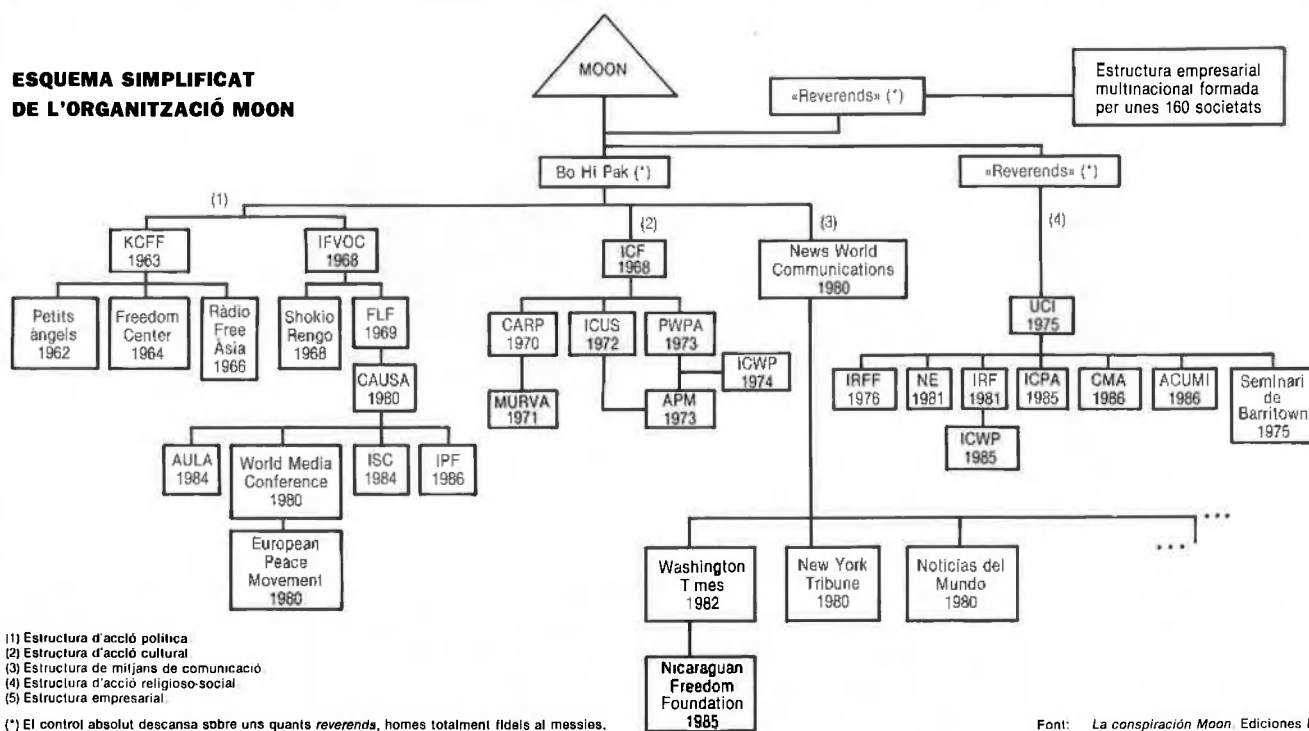
ler saber-se'n res del camarada **Blas Piñar**, ni menys, del messianisme feixistoide de la secta Moon, que és qui actua amagada darrere de les sigles CAUSA (Confederació d'Associacions per a la Unitat de les Societats d'Amèrica) i d'altres com AULA (Associació pro Unitat Llatinoamericana), ISC (Consell de Seguretat Internacional), PWPA (Acadèmia de Professors per a la Pau Mundial) i unes desenes d'entitats més.

Aquest fet és un clar indicatiu del conegut maridatge, encara que fins ara zelosament guardat, del sector més pintoresc de l'extrema dreta espanyola (i també d'un nucli ultraconservador del fraguisme històric) amb la poderosíssima secta multinacional del coreà **Sun Myung Moon**, que es creu el messiès en la seua segona vinguda.

Tota la complexa xarxa internacional de la secta de Moon, que abasta des de fundacions culturals fins a fàbriques d'armament de guerra, passant per negocis químics, pesquers, periodístics, hostalers, bancaris, etc., obeeix cegament a una sola consigna, clarament paranoide, del messiès Moon: posar fi al comunisme (concepte que abasta, per a ells, totes les idees liberals), «obra de Satàn» per antonomàsia, i instaurar el regne de Déu, interpretat pel Pare Moon i la caterva de fanàtics i feixistes que se li han associat, és clar.

La secta, fundada a Corea el 1953, s'inicià en les lluites anticomunistes a principis dels seixanta, posant la seua àgil estructura (vegeu l'esquema) al servei del dictador **Park Chung Hee**, de la CIA nord-americana i de la KCIA, la seua homòloga coreana. Immediatament després de la fundació de la WACL (Lliga Anticomunista Mundial), Moon va fundar IFVOC (Federació Internacional per a la Victòria sobre el Comunisme) el 1968. La seua branca japonesa, molt poderosa i activa, es coneix com Shokio Rengo i la nord-americana va passar a dir-se FLF (Fundació Líders de la Llibertat), i d'aquesta, el 1980, resultat del replantejament d'imatge que la secta es fa sobre l'enfocament de la seua lluita anticomunista, naix CAUSA i altres entitats derivades i controlades des d'allí. Des de l'IFVOC primer i des de

ESQUEMA SIMPLIFICAT DE L'ORGANITZACIÓ MOON

(1) Estructura d'acció política
 (2) Estructura d'acció cultural
 (3) Estructura de mitjans de comunicació
 (4) Estructura d'acció religiós-social
 (5) Estructura empresarial

(*) El control absolut descansa sobre uns quants reverends, homes totalment fidels al messiès.

Font: La conspiración Moon Ediciones B

Bias Pinar i Sun Myung Moon, creador de la secta que l'ha fet famós.

CAUSA després, la secta es convertirà en part integrant i finançadora fonamental de la WACL, el club de l'extrema dreta internacional. En les seues reunions anuals, els homes de Moon entraran en contacte amb les sigles més inquietants de la ultradreta europea i mundial. També de l'espanyola, naturalment.

Milions de dòlars procedents de la secta Moon han fet funcionar la involució política en gairebé tota Llatinoamèrica; i han festejat públicament, tant Moon com la seua mà dreta, **Bo Hi Pak**, els que foren dictadors, o encara ho són, a Argentina, Uruguai, Paraguai, Xile, Colòmbia, Bolívia, etc. En aquest últim país, per exemple, la secta Moon va aportar bona part del capital que va finançar el cruent colp d'estat del corrupte narcotraficant **García Meza** (1980).

A Europa, després de donar unes tímidas ajudes als partits ultraconservadors alemanys a finals dels anys setanta, els Moon van saltar al camp polític des de les llistes del feixista francès **Jean-Marie Le Pen**. Una forta injecció en la tresoreria de Le Pen va possibilitar que un líder de la secta Moon, **Pierre Ceyrac**, ocupara un escó de diputat en l'Assemblea francesa. Poc després, en les eleccions europees del 1984, la generosa contribució de Moon va comprar un escó en el Parlament Europeu per a un altre dels membres clau de la secta en Europa, **Gustave Pordéa**, afiliat al Front Nacional perquè figurara en el quart lloc de la seua llista electoral.

L'ascens de Le Pen a França ha es-

tat directament relacionat amb el finançament i el suport humà provinents de la secta Moon.

En el llibre *La conspiración Moon*, Ediciones B., 1988, ja es descrivia detalladament aquest camí amb un final anunciat.

Des del 1980, els homes de la secta Moon a Espanya començaren a associar-se amb personatges que han acabat per conformar la seua actual base d'influència sòcio-política. Entre la quarantena de catedràtics i ex-ministres que treballen al costat del messies coreà destacarem **Ricardo de la Cierva**, **Salustiano del Campo**, **Emilio Beladiez**, **Aurelio Usón Calvo**, **Manuel Ballesteros Gaibrois**, **Joaquín Blanco Ande**, **Vladimir Lamsdorff**, fill adoptiu del general **Armada**, cervell del 23-F, i l'actiu **Gonzalo Fernández de la Mora**, un dels gestadors, el 1984, junt amb altres eters nostàlgics com **Antonio Izquierdo**, **Pablo Carvajal**, **Pedro González Bueno**, **Antonio González**, **Luis Velero Bermejo** (delegat espanyol en la WACL), **José Utrera Molina** i **Jaime Alonso**, del partit ultra Juntas Espanyolas de Integración.

L'ex-ministre franquista **Fernández de la Mora**, unit a CAUSA-Moon el 1986, és, junt amb un altre ex-ministre, Ricardo de la Cierva, una de les claus per a entendre les connexions dels Moon amb la ultradreta i amb l'estament més ultraconservador de la dreta fraguista (les reunions d'AULA, per exemple, han estat freqüentades per **Robles Piquer**, cunyat de **Fraga**, o per homes de pes específic en AP en

el passat com ara **Guillermo Kirkpatrick** o **Emilio Beladiez**).

És també des del 1986 que CAUSA-Espana, dirigida per **Enrique Sánchez Motos** —alt funcionari d'Hisenda i devot convençut del messies Moon— i **Manuel Campillo**, han fet molt més estreta la seua relació amb els cercles de l'extrema dreta cubana fincada a Espanya. I no és una casualitat, dins d'aquesta escalada col·laboracionista entre la secta i els ultres espanyols, que en el madrileny hotel Palace, el setembre de 1986, es reunira la flor i nata dels associats polítics de la secta amb els millors de l'involucionisme llatinoamericà i, per descomptat, amb el mateix Le Pen. Ara veiem el resultat del que en aquest any va ser només el tret d'eixida.

Uns quants comentaris poden ser indicatius del tarannà dels amics espanyols de Moon. **Emilio de la Cruz Hermsilla**, assistent a reunions d'AULA, descrivia així, en una carta el 4 de gener del 1989, el seu suport a l'amic Ricardo de la Cierva per les crítiques de què era objecte per part de la diputada **Salarrullana**: «Davant de la provocació demòcrata-cristiana, paraula que no sent cap temptació d'invertir temps i diners en querelles criminals, tot siga dit sense comprometre ningú i pensant en veu alta. Em conforme, des de la meua perspectiva d'antic i jubilat jurídic de l'Armada, d'esperar que arriben els consells sumariíssims que, més tard o més d'hora, podran posar en ordre aquest país envilit».

Qui tenga orelles que hi senta. □